

Nekaj drobtinic o p. Stanislavu Škrabcu

»Naša slovenščina je eden najlepših jezikov na svetu.«

Prizadeval si je, da bi slovenščina našla svoje mesto tudi v bogoslužju.

V zapisu Opombe glede obrednika tretjega reda, objavljenega v Cvetju 1884, se p. Škrabec sprašuje, ali se sme rabiti slovenski obrednik brez posebnega dovoljenja iz Rima in na to odgovarja, da se ne le sme, ampak se pravzaprav tudi mora, kjer je to mogoče. Pred očmi je imel daljše obredne molitve v latinščini za tretjerednike, ki jih preprosti ljudje ne razumejo. »Kar je namenjeno ljudstvu in skupni molitvi z njim, naj bo razumljivo in domače.«

»P. Škrabec je brez dvoma naš največji jezikoslovec slovenist 19. stoletja, zgled pravega znanstvenika.« (dr. Jože Toporišič)
»Neutrudni delavec na znanstvenem področju, predvsem pa mož, ki si je vse življenje prizadeval za lastno ter drugih svetost in krščansko popolnost. Z izrednim darom je znal druge poučevati v krščanski modrosti, a še bolj si je sam prizadeval zanjo. Vedno je bil vsem, ki so z njim živeli, prekrasen zgled izvrstnega duhovnika in zgledega redovnika, odličen učitelj in vzgojitelj.« (Njegovi učenci)

Kaj je samostan? Dolgi hodniki, cerkev, hiša, v kateri ni otrok, v njej živijo Škrabci. (Otroci iz vrta Solkan)

**JASNIL SI NAM
SLOVENSKEGA JEZIKA DUŠO
JEZIKA MOJSTER
UČENI TI SLOVENEK
SLOVENSKI JEZIKOSLOVEC**

**P. STANISLAV
ŠKRABEC**

1844–1918

**V TEM SAMOSTANU JE ŽIVEL
NAD 42 LET IN V »CVETJU«
PLEMENITIL BESEDO NAŠO**

**KLUB STARIH GORIŠKIH
ŠTUDENTOV
1970**

Napis na kamniti plošči
ob vhodu v Frančiškanski samostan
na Kostanjevici v Novi Gorici

Kraljici Svetogorski v pozdrav
in p. Stanislavu Škrabcu v spomin
ob njegovi 100-letnici smrti

P. STANISLAV ŠKRABEC

VOKALNA SKUPINA

KRILA

DIRIGENTKA MOJCA LORBER

Sveta Gora

**3. junij 2018 ob 17. uri
v baziliki Kraljice Svetogorske**

Kdo je bil p. Stanislav Škrabec?

Rodil se je v Hrovači pri Ribnici 7. januarja 1844.

Že v osnovni šoli v Ribnici je kazal veliko nadarjenost in izredno marljivost (trikrat vpisan v isti Zlati knjigi kot France Prešeren!), zato so ga poslali v ljubljanske šole. Leta 1863 je vstopil v frančiškanski red. Po enoletnem noviciatu je bil poslan v Gorico, kjer je opravil prva dva letnika bogoslovja, ostala dva pa v Ljubljani. Tu je bil leta 1867 posvečen v duhovnika.

Nadarjenega patra so predstojniki poslali na novomeško gimnazijo kot suplenta. V letnem poročilu je zapisal temeljito razpravo **O glasu in naglasu našega knjižnega jezika v izreki in pisavi** in s tem resno pokazal na predmet svojega zanimanja. Po dveh letih je bil poslan v

Gradec na študij klasične filologije in slovenščine in po končanem študiju (1873) nastavljen na Kostanjevici v Gorici. Leta 1876 je v Gradcu opravil še izpite za profesorja. Tako je na Kostanjevici poučeval tudi bogoslovce. **V tem samostanu je ostal do leta 1915 - polnih 42 let.** Sončno Goriško je moral zapustiti zaradi Soške fronte. Novi dom pri Frančiškanih v Ljubljani mu je nudil zatočišče samo tri leta.

Koledar Družbe sv. Mohorja za leto 1920 je zapisal: »Dne 6. oktobra 1918 je v ljubljanskem frančiškanskem samostanu izdihnil svojo blago dušo p. Stanislav Škrabec, mož, ki zares zasluži, da čita o njem ves slovenski narod, ki ga je rajni vneto ljubil in zanj delal vse življenje.«

»Pokopali smo svetnika!«

so od pogreba gredoč menili njegovi prijatelji. Ob 100-letnici smrti je Frančiškanski samostan Kostanjevica v Novi Gorici razglasil

ŠKRABČEVO LETO

Vokalna skupina KRILA

Ko so začeli s prepevanjem, so bili mladi fantje in dekleta, zdaj pa so možje in žene, bogatejši za skupaj 28 otrok. Nekajkrat na leto se z družinami odpravijo na kakšen potep, otroci (Mini Krila) pa so s petjem pomagali tudi na lanskem srebrnem jubileju. (Utrinek iz Naše Družine, maj 2017)

Vokalna skupina Krila torej skupaj prepeva že **26 let** v skoraj nespremenjeni zasedbi.

»Imeli smo nekaj kadrovskih menjav v moških vrstah, ženska postava pa ostaja enaka že od prvega Krilskega dne. Dekleta sicer tu in tam spremenijo barvo las in frizuro, vsa pa so spremenila priimke. Že od samega začetka nad nami krili Mojca Lorber!«

»Tisto, kar je zagotovo treba podčrtati, je, da nas poleg pesmi družijo tudi prijateljstvo in mladost. In ko bo mladost pomahala v slovo, močno računamo na to, da bo prijateljstvo ostalo.«

Škrabčevo veselje do gojenja cvetic

Hotel je širiti med našim ljudstvom umevanje za cvetlice ter skušal s poučevanjem doseči, da bi naši ljudje poznali in gojili še kaj drugega, ne samo nagelj, rožmarin in roženkravt.

Zlasti je priporočal, naj pobožne dušice goje lepo cvetje, da z njim krasi hišo božjo, in jih tudi učil, kako gre izbirati cerkvenemu letu primerne barve in kako raznobarvne cvetlice prikladno mešati v šopke.

Naše ljudstvo že samo od sebe ljubi cvetlice in jih rado goji. Da je pa v tem oziru še napredovalo, za to gre prav posebna hvala p. Stanislavu, ki je bil seveda tudi sam prav izveden vrtnar. Večkrat ga je bilo videti že navsezgodaj zjutraj, ko je na vrtu kopal, presajal in zalival. Včasih je oblazil ves veliki kostanjeviški vrt ter si vsako cvetlico posebej ogledal, kako kaj raste in uspeva.

Pri srcu so mu bile zlasti gladijole. Bil je prvi gojitelj teh žlahtnih rož pri nas.